

СТАНОВИЩЕ

на съдия Орлин Колев

по Определение №9 от 11 декември 2025 г. по к.д. №5/2025 г.

Представям настоящето становище единствено в допълнение на мотивите по определението за прекратяване на делото, като посочвам, че причината за прекратяването не е липсата на предмет на конституционното дело, а липсата на основание.

Позовавайки се на чл. 150, ал. 2 от Конституцията и следвайки практиката на Конституционния съд, част от която е посочена в определението за прекратяване, решението на Конституционния съд би имало единствено значение за съществуващо висящо съдебно производство – конкретно дело, по което може да се реализира търсената защита на засегнато право или интерес. Пряката и непосредствена цел за търсенето на защита пред съд, предопределя от своя страна и основаниято на производството пред Конституционния съд. Доколкото целта (пряка и непосредствена) при търсенето на съдебна защита не може да се отдели от основаниято за постигането ѝ, то в същата взаимна обвързаност се намират производството пред сезиращия съд и производството пред Конституционния съд. Налице е преюдициалност – Тълкувателно решение №3/2020 г. по к.д. №5/2019 г., поради което прекратяването на делото пред съда води и до отпадане на основаниято на дело пред Конституционния съд. Обратното би означавало реализиране на последици без намерение за постигането им. Основанието на производството пред Конституционния съд следва да е налице по време на целия процес протичащ пред Съда, каквото в случая липсва.

Това пояснение на пръв поглед е с теоретичен характер, но също така има и важно практическо значение, доколкото въпросът за конституционносъобразността на чл. 33, ал. 4 от Закона за съдебната власт все още остава без отговор.

Орлин Колев: